

תיק חס"מ 10-12-25377

בית משפט השלום בראשון לציון

בפני הנשיאה כב' השופטת דפנה בלטמן קדראי

בעניין:

המבקשים:

1. חדשות 10 בע"מ
 2. ברוך קרא
 3. חברת החדשות הישראלית בע"מ

נגד

המשיבים:

1. מדינת ישראל
 2. פלוני אלמוני ז"ל

החלטה

1. עיינתי בשתי הבקשות ובשתי התגובות, ולהלן החלטתי.
  2. מורה על צמצום צו אסור הפרסום אשר ניתן בהליך זה, באופן שלא יחול על תכני החלטות החס"מ, כמוסכם בתגובת המדינה.
  2. בהתאם לכך ניתן לפרסם את כל החלטותיי מיום 19.12.12, להוציא הסעיפים המפורטים בסעיף 2 א' - ג' לתגובת המדינה מהיום.
  3. לאחר קבלת החלטתי זו והתכנים שהותרו לפרסום, יוכלו המבקשות למסור תגובה נוספת לתגובת המדינה וזאת בתוך 48 שעות.
  4. בהעדר תגובות נוספות ובכפוף לכל החלטה אחרת, תגיש המדינה תגובה משלימה בתוך 21 יום.
  5. על המדינה למסור את תכני החלטת המותרים לפרסום למבקשות תוך 24 שעות.
- ניתנה היום, 19.2.2013 ט' אדר תשע"ג בשעה 13:45, בלשכתי.

דפנה בלטמן-קדראי, שופטת
 נשיאת בית משפט השלום במחוז מרכז

בית המשפט השלום בראשון לציון

תיק חסי"מ 11/

בפני כבי הנשיאה בלטמן-קרדאי

המבקשות:

1. חדשות 10 בע"מ

2. ברוך קרא

באמצעות ב"כ משרד עו"ד פישר, בכר, חן וול אוריון ושות'

3. חברת החדשות הישראלית בע"מ

באמצעות ב"כ עו"ד י. מלצר

-נגד-

המשיבה:

מדינת ישראל

תגובה לבקשה לאמצום צו איסור פרסום

1. בתאריך 16.12.10 נתן כבוד בית המשפט צו איסור פרסום על כל הליכי תיק החסי"מ שבפניו. צו זה הוארך מעת לעת ובתאריך 19.12.12 הוארך פעם נוספת ל 6 חודשים נוספים.
2. המשיבה שקלה את מכלול האינטרסים הצריכים לעניין: מחד – שקלה את הצורך שלא לפגוע באפשרות לבצע השלמות חקירה, אם תסבור הפרקליטות – שהנושא הועבר להחלטתה – שיש צורך לעשות זאת; את האינטרס במיצוי החקירה ללא שחומר הראיות שנאסף יפורסם קודם לכן; את זכויותיהם של מעורבים פוטנציאליים בהליך, ובעיקר זכותם להליך ראוי והוגן; את אינטרס כבוד המת וחזכות לפרטיות של בני משפחת המנוח; ואת אינטרס בטחון המדינה; ומנגד – שקלה את העניין הציבורי חרב שיש בפרסום פרטים מרכזיים מן ההליך שעסק בחקירת מותו של המנוח. לאחר שקילת מלוא האינטרסים הנ"ל, עמדת המשיבה, לעת הזאת, הינה שניתן לאפשר בצו בית משפט לפרסם את תכני החלטת החסי"מ, למעט:
  - א. סעיף 13(ג) בעמוד 7, ס"ק 1-10
  - ב. סעיף 13(ח) בעמוד 7

ג. סעיף 15 עד סעיף 33 (כולל)

3. כמו כן, המשיבה מטכימה לפרסומה המלא של ההחלטה הנוספת שניתנה על ידי כבוד בית המשפט בתאריך 19.12.12, ובה הבהרה כי תיק החסי"מ נסגר וכי עניין האישום הושאר לשיקול דעת המאשימה וכי לא יצא צו אישום בתיק זה.
4. המשיבה שמה לנגד עיניה גם את עמדת באי כוח משפחת המנוח אשר חותירו את הבקשות לשיקול דעת בית המשפט הנכבד, בכפוף לאיסור פרסום של כל פרט מזהה הנוגע לבני משפחת המנוח, לרבות אלמנתו ובנותיו.
5. המשיבה מבקשת לשוב ולחתייחס לבקשות לפרסום יתר חלקי הבקשה בתוך 21 יום, לכל היותר, וזאת על מנת שיהיה סיפק בידה ללמוד את התיק ולגבש עמדתה באשר למכלול השיקולים הרלוונטיים להתרת פרסום יתרת ההחלטה, לרבות ביחס לצורך בהשלמות חקירה, ככל שאלה יידרשו, בשים לב לחקירה המקצועית והמקיפה שבוצעה עד כה.

אשר על כן, מתבקש בית המשפט להתיר, לעת הזאת, את הפרסום המבוקש.

מן הדין ומן הצדק להיעתר לבקשה

אורלי בן-ארי גינזברג, עו"ד
משנה לפרקליטת מחוז מרכז

**בדלתיים סגורות
סודי/מסווג**

חסי"מ 25377-12-10

בית משפט השלום ראשון לציון

בפני הנשיאה כב' השופטת דפנה בלסמן קדראי

המבקשת: מדינת ישראל
בעניין: חקירת מותו של המנוח פלוני

המשיבה: משפחת המנוח פלוני ז"ל

נוכחים:

מטעם המבקשת עו"ד בן ארי ורפ"ק אלון שחרבני

מטעם המשיבה עו"ד בן צור ועו"ד מזור

רעייתו של המנוח

פרוטוקול

החלטה

א. מבוא ורקע דינוני:

1. ביום 15.12.10 בשעה 20:19 נמצא פלוני (לחלן: "פלוני" או "המנוח") כשהוא ללא רוח חיים בתא מעצר בבית סוהר אילון, לאחר שנעצר בקשר למשפט פלילי שהתנהל נגדו בבית המשפט המחוזי. המשפט נגד המנוח כמו גם המעשים הממוחסים לו ונסיבות מעצרו חסו תחת צווי איסור פרסום.
המנוח נמצא כשהוא תלוי במקלחת תא המעצר, כשעל צווארו כרוך סדין הקשור לחלון תא השירותים.

2. ביום 16.12.2010 הגישה המדינה, באמצעות משטרת ישראל, יחידת יאחב"ל, בקשה לחקור את סיבת מותו של המנוח לפי סעיף 19 לחוק חקירת סיבות מוות, תשי"ח – 1958 (לחלן: "חוק החסי"מ").

כבר באותו יום ועל יסוד בקשה זו קבעתי כי התקיימו היסודות המוקדמים לקיום חקירה על פי חוק החסי"מ, ולאחר שהוצגה בפני הסכמת אשת המנוח הוריתי על ניתוח גופתו. באותו יום אף הוריתי כי המשך החקירה יעשה באמצעות משטרת ישראל, ועל הזמנת משפחת המנוח לדיון המשך.

3. לשיבת יום 19.1.11 הוטיבבו נציגי משפחת המנוח והבתירו כי אף הם מבקשים את חקירת מותו ומבקשים ליטול חלק פעיל בחליך. בהחלטה מאותו יום קיבלתי את עמדת בני המשפחה לפיה יתקיימו הדיונים אף בנוכחות נציגי המשפחה, בפוף להחלטות בדבר חיסיון טיעון או מסמך, ככל שיינתנו.

4. חקירת המוות בתיק זה חוסה תחת צווי איסור פרסום אשר ניתנו בראשיתה והנני שבה ומורה, בהתאם לסעיף 36 לחוק החסי"מ על איסור פרסום הליך זה.

5. במסגרת הליך זה התקיימו מספר ישיבות המתועדות בפרוטוקולים אחדים וכן התקבלו מספר החלטות בנושאים שונים שהועלו מעת לעת. החלטות ניתנו לגבי ניהול החקירה, העמקתה, ובכלל זאת אף ניתנה החלטה לפיה יש לחקור עדים תחת אזהרה.

החלטות נוספות ניתנו בעניין זכותם של בני משפחת המנוח לקבל לידהם את חומר החקירה. ביום 24.5.2011 החלטתי כי זכות כאמור קיימת וכי בני המשפחה יהיו רשאים לקבל את חומר החקירה לאחר שתושלם.

ביום 25.12.2011 קבעתי כי עיון כאמור יעשה על ידי באי כוח משפחת המנוח, בהסתייגות המתוויבת מכך שאתד מעורכי הדין המייצגים את המשפחה אף מסר עדות.

6. משתמה החקירה, העלו הצדדים טיעוניהם באשר לצו החסי"מ שיש להוציא. הצדדים היו מיוצגים והעלו טיעוניהם באופן רהוט ומקצועי. חמדינה באמצעות נציגת פרקליטת מחוז מרכז, עו"ד אורלי בן-ארי גינזברג, אשר ליוותה את חתיק, מאז החלטתי מיום 25.4.2011, ומשפחת המנוח ע"י עורכי הדין רועי בלכר, בעז בן-צור ומשה מזור.

חמדינה סיכמה טענותיה בדיון ביום 13.9.2011, עוד קודם שהתאפשר למשפחה לעיין בחומר הראיות, אז טענה כי יש לסגור תיק החסי"מ לאחר שלא נלמד מהחקירה כי מות המנוח נגרם כתוצאה מעבירה. טענותיה אף נרשמו במסמך טענות, שנמצא בתיק החקירה וסומן ת/44. בני המשפחה השיבה לסיכומים אלה, לאחר שהשלימו העיון בחומר החקירה, בהעלאת בכותב טענות שכלל טיעון עובדתי ומסקנה לפיה החקירה העלתה סדרת מחדלים העולים כדי גרם מוות ברשלנות, סומן מ/1.

ב"כ המדינה לא חלקה על ממצאי החקירה הנסקרים במסמך מ/1, אך טענה כי אין באלה לחעלות חשד כי המנוח נפטר בנסיבות המהוות עבירה פלילית מסוג כלשתו לרבות עבירה פלילית של גרימת מוות ברשלנות, וכי לכל היותר יש בחומרי החקירה אינדיקציות לליקויים בהתנהלות שבי"ס בכל הקשור לתנאי השמירה והפיקוח הפיזיים בהם שחה המנוח בהתחשב בנסיבותיו המיוחדות שלו ושל הפרשייה בגינת נחקר.
 כן טענה ב"כ המדינה כי אין קשר סיבתי בין הליקויים שמגלה החקירה לבין מותו של המנוח בנסיבותיו המיוחדות של המקרה וכי לכל היותר יש בהם ללמד על הצורך בשיפור אך נעדרים הם משמעות פלילית.

מהות הליך החס"מ ותוצאותיו:

ג.

סעיף 19 לחוק החס"מ, מורה כך:

7.

"מת אדם ויש יסוד סביר לחשש שסיבת מותו אינה טבעית או שמותו נגרם בעבירה, וכן מת אדם בהיותו נתון במעצר או במאסר או בהיותו מאושפז בבית חולים לחולי נפש או במוסד סגור לילדים מפגרים, רשאי היועץ המשפטי לממשלה או בא-כוחו, קצין משטרה, רופא או כל אדם מעוניין, לבקש מאת שופט של בית משפט השלום שבתחום שיפוטו אירע המוות או נמצאת הגווה (להלן - שופט חוקר) לחקור בסיבת המוות"
 בסעיפים 30 ו-32 לחוק החס"מ נקבעו סמכויות השופט החוקר בעת מיצוי החקירה.

בב"צ 535/89 מלכה ריצ'רד נגד כב' שופט בית משפט השלום בחיפה, פז"י מד (1) 441, עמ' 451, פורטו וסוכמו סמכויות אלה, לגבי סוגי ההחלטות והצווים בהם ניתן לסכם את חקירת המוות כמובא להלן:

"המסקנה הסופית המנומקת של השופט החוקר יכולה ללוש אחת מן הצורות העקרוניות הבאות:

- (א) אין בראיות כדי להוכיח את סיבת המות.
- (ב) הראיות מצביעות על כך שהמוות היה טבעי.
- (ג) הראיות מצביעות על כך שאין מקום לחשש שהמוות נגרם בעבירה.
- (ד) הראיות שהובאו יש בהן כדי להוכיח מוות בלתי טבעי או מוות בעבירה, אך אין ראיות על זהות הממית (למשל בתאונת "פגע וברח"). במקרה כזה השופט החוקר יכול להורות על פתיחת חקירה משטרתית או המשכה לשם ניסיון לגלות ראיות נוספות.
- (ה) יש ראיות על זהות הממית ויש בו אשמה לכאורה, והשופט החוקר מחליט לתת צו אישום, לפי סעיף 32 לחוק הנ"ל.
- (ו) יש ראיות על זהות הממית ויש בו אשמה לכאורה, אולם השופט החוקר משאיר את ענין האישום לשיקול-דעת התביעה.

(ז) יש ראיות לזרות הממית, אך בשל טעמים המפורטים בהחלטה אין מקום לצו אישום (למשל, המנוח המית את עצמו, או מעשהו של הממית היה חוקי, וראה בג"צ 159/68 [5] הנ"ל, בעמ' 779 מול אות השוליים ז).

(ח) אין צורך בהמשך החקירה, כי ננקטים הליכים משפטיים בקשר למוות, או שתלויה ועומדת חקירה משטרתית, שיכולה לברר את יתרת הנקודות הטענות ברור נוסף (ראה בג"צ 445/85, 810/86 [7], בעמ' 819).

הסיבה הרפואית למוותו של המנוח:

ג.

כאמור, ביום 15.12.10 בשעה 20:19 נמצא המנוח תלוי בחדר המקלחת שבתוך תא 15 כשעל צווארו כרוך סדין הקשור לחלון תא השירותים בתאו.

חסיבת הרפואית למוותו של פלוני מוכחת מנידן חוות דעתו של די"ר ריקרדו נחמן, מומחה לרפואה משפטית, מיום 20.12.10 שבה נקבע כי:

8.

"על סמך תוצאות הנתיחה בגופתו של מר (שם המנוח, הערה שלי - ד.ב.ק.) הדיני מחווה דעתי כי מותו נגרם קרוב לוודאי מהשניק מכני (חנק) על ידי הידוק לולאה סביב הצוואר. נמצאו פצעי שפשוף באמה השמאלית שנגרמו מחבלה קשה ולא תרמו למוות. לאחר קבלת תוצאות בדיקה טוקסיקולוגית תינתן חוות דעת משלימה. שני קטעי הסדין שהועברו לבדיקתי יכולים לגרום לתעלת הלחץ שנמצאה בצוואר".

בתוספת לחוות דעתו, מיום 23.1.11 קבע כי:

"על סמך תוצאות בדיקה טוקסיקולוגית בגופתו של מר (שם המנוח, הערה שלי - ד.ב.ק.) חריני מחווה דעתי כי בדם נמצאה כמות קטנה של תרופת הרגעה ולא אלכוהול או סמים. חוות דעת זו אינה משנה את חוות דעתי מתאריך 20.12.2010 לגבי סיבת המוות".

בחוות דעת משלימה מיום 15.5.11, השיב המומחה לשאלות בנוגע לממצאים גופניים באמת ידו השמאלית של המנוח, כדלקמן:

- 3... מחו"ד מנתיחה עולה שמוחו נגרם מהשניק מכני (חנק) ע"י הידוק לולאה סביב הצוואר ובנוסף נמצאו פצעי שפשוף שאינם ספציפיים באמה השמאלית ושלא נרמו לדימום ותת-עורי כפי שמופיע בסעיף 18 מחוות דעתו וכמו כן נקבע שלא תרמו למוות.
4. פצעי שפשוף הינם תוצאה של חבלה קשה ו"א חיכוך עם חפץ שאין בו צד חותך או קצה דוקר, ויכול להיות מחבלה ישירה (מכה) ע"י אחר או בלתי ישירה (נפילה).
5. לא ניתן לקבוע ברמת הודאות הרצויה אם פצעי השפשוף המוזכרים לעיל נגרמו לפני או אחרי המוות. כמו כן לא ניתן לקבוע שקרו סביב המוות ו/או עד כיממה לפני המוות".

9. הקביעה הרפואית המעוגנת בחוות הדעת הפתולוגית, מקובלת על הצדדים ועלי. על כן, יש לקבוע כי המנוח מצא את מותו כתוצאה מחנק שנגרם מהידוק סדין ללולאה שנכרכה סביב צווארו.
אין בקביעה זו בכדי למצות החקירה, שכן מטרת החליך החקירתי דגן הוא סיבת המוות מהבחינה המשפטית:
כלומר, האם המוות נגרם בעבירה והאם, בהמשך, ניתן להצביע על זהותם של חשודים בה.

7. העבירות הנחקרות בתיק זה:

10. המנוח איבד את חייו בעת מעצרו. החשד אשר נחקר קשור לשאלה האם מותו נגרם בעבירה.

לפי הנתיבות, נבחנה תחילה השאלה האם המוות נגרם כתוצאה ממעשה מכוון של אחר. אמנם המנוח נמצא כשהוא תלוי בחדר המקלחת בתא המעצר, אך בכך לא נשללה האפשרות התיאורטית להתערבות פעילה מצד אדם אחר אשר הביאה באופן מכוון למוותו בדרך זו. הממצאים שנמצאו בזירה- שחוכיחו את זדך ביצוע המעשה האובדני וקרעי חסדין יחד עם ממצאי הבדיקה הפתולוגית אשר קבעה את הסיבה הרפואית למוות, העדויות אודות המצב בו נמצא תלוי, כשסדין רטוב מגולגל, האחוז בסורגי הלון השירותים כרוך סביב צוואר המנוח, ממצאי הבדיקה הטוקסיקולוגית שהפריכה חשדות אחרים, ובצירוף בחינת תנאי הכליאה ששללו כניסה לתא המנוח ממקום שאינו מכוסה בפיקוח מצלמות התא, וכן תכני סקירת המצלמות ששללו כניסת אדם אחר לתא- כל אלה שללו התערבות אדם אחר בגרימת מותו של המנוח.
בשלב בו סיכמו הצדדים טענותיהם, שוב לא היתה מתלוקת כי מעשה רצוני של המנוח הוא שגרם את מותו בהתאבדות.

11. לפיכך, העבירה אשר נחקרה בהליך זה ואשר יש לבדוק באם הובאה ואיה לכאורה להוכחתה, היא עבירת גרם מוות ברשלנות כמשמעותה בסעיף 304 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"). החקירה התמקדה, לפיכך, בבחינת תפקודם של האחראים על כליאתו של המנוח בכלא איילון, נחלי הכליאה, הוראות השמירה והפיקוח, יישומן, ידיעות אנשי שב"ס וצפיותם.

12. עבירת גרם מוות ברשלנות- הגדרה ויסודות:

12.1 בסעיף 304 לחוק העונשין נקבע:
"הגורם ברשלנות למותו של אדם, דינו - מאסר שלוש שנים".

12.2 בסעיף 21 לחוק העונשין מוגדרת רשלנות, כיסוד נפשי בביצוע עבירה, כך:

21. (א) רשלנות – אי מודעות לטיב המעשה, לקיום הנסיבות או לאפשרות הגרימה לתוצאות המעשה, הנמנים עם פרטי העבירה, כשאדם מן היישוב יכול היה, בנסיבות הענין, להיות מודע לאותו פרט, ובלבד –
- (1) שלענין הפרטים הנותנים היתה לפחות רשלנות כאמור;
  - (2) שאפשרות גרימת התוצאות לא היתה בגדר חסיכון הסביר.
  - (3) רשלנות יכול שהיקבע כיסוד נפשי מספיק רק לעבירה שאיננה מסוג פשע.

12.3 עבירת גרם מוות ברשלנות טעונה הוכחתם של היסוד העובדתי והיסוד הנפשי. היסוד העובדתי, אשר נהוג לכנותו "התרשלות", נבחן בפסיקה, בזיקה לעולת הרשלנות במשפט האזרחי תוך בחינת שאלת קיומה של חובת זהירות (מושגית וקונקרטיה), שאלת הפרתה (אי נקיטת אמצעי הזהירות) וקיומו של קשר סיבתי עובדתי ומשפטי בין התתרשלות לגרימת המוות (ראו גם י. קדמי, על הדין בפלילים, חלק שלישי 1205-1232 (מהדורה מעודכנת, תשס"ו – 2008)). מקובל אף לקבוע כי ההתרשלות הפלילית כמורה מזו המקובלת בקביעת רשלנות במשפט האזרחי, בהתחשב במשמעות העבריינית הפלילית, וההבחנה בין האינטרס הציבורי בהעמדה לדין לבין האינטרס העומד בבסיס דיני הניקיון (ראו ע"פ 385/89 אמנון אבנת נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12/10/91 ורע"פ 1007/05 מדינת ישראל נ' בוחבוט (פורסם בנבו, 1/9/08)).

12.4 היסוד הנפשי בעבירה, שהוגדר בתיקון 39 לחוק העונשין, בסעיף 21 לחוק, מתגבש כאשר מתקיימת מודעות בכוח (ציפייה למודעות של אדם "מן היישוב") לפרטי העבירה: המעשה, הנסיבות ותוצאות המוות; דהיינו כאשר עושה העבירה לא היה מודע לפרטי העבירה, או איזה מהם הגם שאדם מן היישוב יכול היה לקיים מודעות לגובה מחדלו.

12.5 בענייננו, יש לבחון האם יש ראיות לסאורה המבססות חשד לקיומה של עבירת גרם מוות ברשלנות, על פי כל יסודות העבירה, וזאת על בסיס חומר החקירה שנאסף בהליך זה.

ה. חומר החקירה שבפני:

13. את מלאכת החקירה הטלתי על היחידה לחקירות בינלאומיות (ואחב"ל) של המשטרה.

מלאכתו של צוות החקירה נמשכה מספר חודשים ועד לחודש אוקטובר 2011, אז עמדו בפני חומרי חקירה מקיפים, הכוללים מספר רב של עדויות ומסמכים ערוכים בקלטרים עבי כרס, ובכך מוצתה חקירתו.

חקירת המשטרה כללה את הפעולות הבאות:

- א. בדיקת זירת האירוע ותיעודה בצילומים ובתורשימים, לרבות תפיסת חפצים ובדיקתם.
  - ב. קבלת דו"ח נתיחת גופתו של המנוח ודוח תוצאות בדיקה טוקסיקולוגית שבוצעה לו, מהמכון הלאומי לרפואה משפטית באבו כביר.
  - ג. גביית הודעות מעובדי שבי"ס לרבות עובדי רפואה, עובדים סוציאליים וסוהרים שהשגיחו על המנוח באגף במועד האירוע או בסמוך לו. כן נגבו הודעות ממפקדים בדרגים שונים.
- על פי הנחיוני, ובשלב מתקדם בחקירה, אף ניגבו הודעות תחת אזהרה מעובדי שבי"ס, שיפורטו להלן, בחשדות למחזלים רשלניים שונים בביצוע תפקידם:

ד. גביית הודעה מאשת המנוח, מאמו ומעורך דינו משה מזור:

1. תפיסת מסמכים וביניהם:

- * העתקי התיקים המנוחלי, הרפואי והסוציאלי של המנוח.
- * העתק יומן הפיקוח/ יומן האגף ויומן שיחות הטלפון ופלט השיחות.
- * תיק וועדת החקירה שהוקמה על ידי שבי"ס לבדיקת נסיבות מותו של המנוח, לרבות מכלול העדויות שנגבו על ידי הוועדה מגורמים שונים בשב"ס.

2. צפייה בתיעוד מצלמות התא.

החקירה כללה את בחינת הפיקוח על המנוח, לרבות בחינת כללי הפיקוח המערכתיים, בחינת התא, המצלמות, נהלי הבקרה, ואף את נושא הטיפול הרפואי והנפשי שניתן למנוח ועוד.

14. לאחר שעיינתי בכל אלה, לרבות בראיות ועדויות שטאספו על פי הוראתי, סברתי כי החקירה נעשתה באופן יסודי, מקיף וממצה, הכרתן בקפדנות את מכלול הנושאים הרלבנטיים, והמקיס בסיס ראוי ומספק לסיכום חקירת סיבת מותו של המנוח כמצוות החוק.

34. החובות המוטלות על גורמי שבי"ס הן רבות וקשות לביצוע. החובות שהוטלו על גורמי שבי"ס בענייניו של המנוח היו קשות ומורכבות במיוחד, נוכח מעטה סודיות, מידור, פערים שונים במידע ואף מידור חלקי בהוראות הפיקוח עצמן. יחד עם זאת, הוראות פיקוח מיוחד למניעת מסוכנות אובדנית ניתנו, ואלה היו ידועות לגורמים האמונים על הפיקוח וההשגחה. הוראות פיקוח אלה לא קויימו ובייתרון ההזדמנויות האובדני שנוצר מומש הסיכון לגרוע מכל – חתאבדות המנוח. חומר הראיות מלמד כי כל אנשי שבי"ס שתיפקדו במשמרת בעת האירוע האובדני, עבדו בכוונה מלאה לקיים משימותיהם, ואולם עובדה היא כי את משימות הפיקוח על המנוח, על פי ההוראות הידועות, לא קוימו. שונה בכך ענייניו מעניינים דומים בהם הסתיימו חקירות זומות ללא קביעת אשמה לכאורה, וראה למשל עניין שנדון לאחרונה במחוז המרכז בחסי"מ 16321-08-09 בעניין חקירת מותו של המנוח דודו טופז ז"ל. שם נמצאו אמנם פערים מוגבלים בין הפקודות החלות לבין יישומן, אך נקבע כי הוראות החשגחה הקפדניות אשר ניתנו בעניין של המנוח שם, יושמו במלואן. כאמור, לא כך בענייניו.

סיכום:

35. חקירת מקרה מותו המצער של המנוח העלתה כי קיימות ראיות לכאורה לכך שמתדלי גורמים שונים בשבי"ס גרמו את מותו. בנסיבות אלה, לא ראיתי לקבל עמדת המבקשת לפיה יש לסגור את תיק החסי"מ ללא קביעת אשם. בסיכום החקירה מצאתי כי יש ראיות לכאורה לאשמש של גורמים בשבי"ס בגרם המוות של המנוח.

יחד עם זאת, מצאתי כי נושא העמדה לדין כרוך בשיקולים נוספים של עוצמת הראיות ושל מדיניות האכיפה בעבירת גרם המוות. אף סברתי כי ניתן לבחון אשמו של גורמים נוספים שהיו מעורבים בשמירה על המנוח, לרבות בדרג פיקודי בכיר, כי יש לערוך בדיקה זו בהתאם למדיניות כללית של רשויות התביעה לענין היקף חובת הידיעה והאחריות הנדרשת בשמירה על אסירים ועצירים. בסופו של יום, סברתי כי בשלב זה, ראוי כי המבקשת תשקול שוב עמדתה לענין העמדה לדין, והכל לאחר שתלמד הקביעות וההדגשים השונים שפורטו בהחלטה זו.

המבקשת תקבל את חומר החקירה אשר נאסף בתיק זה למשמורתה ותמסור לעיון מחדש של הפרקליטות בהתאם לדרישה.

ניתנה היום, ו' בטבת, תשע"ג, 19 בדצמבר 2012 במעמד הצדדים.

דפנה בלפמן קדוה, שופטת
 דמוקרטיה בלטה - 2012-19
 נשיאת בתי משפט השלום מחוז מרכז
 מרזח מרכז השלום

עו"ד בן ארי:

אבקש כי צו איסור הפרסום ימשך על מנת לאפשר את המשך החקירה מעט זה. אבקש כי צו איסור הפרסום יהיה ל-6 חודשים.

עו"ד בן צור:

לא נתנגד לכך.

החלטה

מורה על איסור פרסום החקירה בעניין זה לתקופה של 6 חודשים. ניתנה היום, ו' בטבת, תשע"ג, 19 בדצמבר 2012 במעמד הצדדים.

דפנה בלפמן קדוה, שופטת
 דמוקרטיה בלטה - 2012-19
 נשיאת בתי משפט השלום מחוז מרכז
 מרזח מרכז השלום

בדלתיים סגורות
סודי/מסווג

חס"מ 25377-12-10

בית משפט השלום ראשון לציון
בפני הנשיאה כב' השופטת דפנה בלטמן קדראי

המבקשת **מדינת ישראל**
בעניין **חקירת מותו של המנוח פלוני**

המשיבה **משפחת המנוח פלוני ז"ל**

החלטה

לבקשת ב"כ המבקשת, ולמען הסר כל ספק, יובהר כי תיק החסיים נסגר.

ההחלטה המסכמת היא החלטה לפיה נקבע לכאורה אשם ונקבעה לכאורה זהות חוממית אך עניין האישום הושאר לשיקול דעת המאשימה.

לא יצא צו אישום בתיק זה.

דפנה בלטמן קדראי, שופטת

19-12-2012

נשיאת בית משפט השלום
דפנה בלטמן קדראי, שופטת

נשיאת בית משפט השלום מחוז מרכז